Her Dem

Oğulcan Yiğit Özdemir

Her Dem

*

Oğulcan Yiğit Özdemir

2025

Kutlu Doğum

Bir Cuma bütün Cumalar gibi,
Ve elin uykuda, bir salon lambası
Bir çekyat, bir karıncalanma
Duyuyorum ölüler çalıyor kapımı uykuda.

Çocukça bir günah, bir düş
Seni hangi kapıda araladıysam bir çöl,
Seraplar gibi yıktım kendimi bu çöle
Kum dönüştü bereketli bir gölete.

Karşı kıyıda bir çocuk, büyüyor
Büyütüyor bir korkuluğu korkusunda
Kaygısında bir düş eğiliyor üzerine
Uyandırıyor onu karabasan ürküsünden.

Çorak bir zamandayız, en tatlı zamanlar
Sade bir anı, kovala onları ve emzir
Tatlı bir geleceğin dünden kalma hatıraları,
Ne denir bilmem, yoktur bir tutamağı bu devrin.

Devrilir gözlerin yarı uykulu kanepede sayıklarken
Geçmiş kahramanları, bunalır uykular
Bir bakarsın kaçıncı tufandan kalma apneden
Bilisiz uykudan, yeni bir düş doğurur kaygılar.

Gece

Varlığın uğultulu gecesinden su çekmek.
Öyle karanlık bir kuyudan, en yaşamsal olanı.
Kulakları sağır eden bu geceye inme cesareti.
Evden ayrıl, isimsiz ormanda yuvalanan çiy damlalarına daya ağzını.
Böylesi koyu bir gecede, ne gam! Tekin kuzey yıldızı bize yolu yine gösterecektir.
Rehberliğinde sür bizi başlangıçta bulunan şölene, uzda barınan kızıl otağa.
Bilge ile cahil arasında ayrım kalmaz böylece, bilme ile olma, büyüme ile yok olma.
Şiir olmaktadır. Sürekli geri gelende, mevcudiyete daima yeni geliyor olmaktadır.
Yaklaşın: Bin fısıltı halinde titreşiyor kaya başlarında papatyalar.
Dokundum onlara, duydum. Mevcuda gelende ak taç yapraklar, taç giydiğinde bahar, ölüm yeni bir başlangıç oldu.
Garip dostum, kim seni buldu böyle çağdan çağa sürüklenirken?
Tut elimi, bize ait bir çağ yaratalım.

Bir Vilayet

Seda'ya

Seni şiirlerle uyardım ve uyandırdım
Seni gözyaşından bir güneşle,
Bal kokan bir tapınaktan aldım gözlerinin şeffaflığını
Uladım tükenmeyen, bıkmadığım öğle sonrası şehvetine,
Yakınsak bir denklemden çekip çıkardım,
Seni, şiirlerle uyandırdım ölü bir gecenin salkım söğüt uzanması var dudaklarında.

Sen gözlerden yapılma bir çiçeğin yaprakları
Sen dişil organı en tatlı meyveleri veren dalların,
Senin ağulu bakışların ıstırabıdır nicelerinin, çocukların
Ölüm kol geziyordu ruhumda yine de uzandın, yanıma vardın
Çentiklerinde ne çok yaşam gizliymiş meğer,
Hepsini tek tek sayamadan masada, sana sürpriz olsun diye bıraktım.

Yabancı

Kökler de çürür,
Çürür toprak bile
Sulandı mı gök
Düşey yağmur ile?

Isındı mı güneş
Orman ateşiyle
Işıdı mı ay, gece
Kadın baldırıyla?

Dosdoğru bu iş
Ne tırnak, ne diş
Düştü mü kumru
Gökte süzülürken,

Tuhaf bir mevsim,
Yalnız, yeni insanı
Korku dolu gadriyle
Ufak bir çocuk sanki,

Dışkısını saklayan
Altını gömü eden
Kan ve döl haczeden
Gece yürüyüşlerinde.

Tanrıların arabaları
Kumar masası, pulları
Fuhuş giyili geceleri
Soyunur gündüzleri,

Tadına bakmak için
Dikey organların
Yasama, yürütme,
Yargı, belinde kargış

Kimine yıkılır bu iş
Kimi keyfini sürer
Ekmeğe sürer gibi
Dana dil ezmesini;

Ben de yazıyorum
İşte bu da şiiri,
Dursun diye dünya
Bir günlük de olsa.

Kara Hançer

Günbatımı kara bir hançer
Geçmiş bir yücelikten son dem
Batıyor işte yüreğim
Dağların ardında yükselen
Yeni güneşi, bilmem görebilir miyim?

Bilmem görür müyüm
O yüce yeniden doğumu
Ya da sırf batıyor diye kara hançer
Kınına giremez, diye mi
Umutluyum?

Umut bu kara hançerin kendisidir,
Anladım,
Yoksunum şimdi onun sızısından
Türküm bu kadardı,
Bu kadardı bildiğim kadarı.

Cahili olarak adımlarım sokakları
Zamanı, dostların evini
Körkütük sarhoşların göz bebeklerini
Uyuyan çocukların rüyalarını,
Ödülüm budur.

Çekil, gün doğacak diyenler, olacak
Çekil, gölge etme, diyenler
Çekil, cüce, kara adam…
Ben bu kara hançerden yapılmışım
Duymuyorum başka bir çeliğin acısını,

Onun gibi, batıyorum
Bu dizelerde, ve kanıyor
En sahici dediğimiz an,
Geçmiş bir görkemin
Çelikten anısı bile.

Çünkü giden gitmiştir, geçen geçmiş
Olan olmuş, söylenen söylenmiş
Soyulan bir salatalığın kabuğu gibi kıvrılır
Samanyolu, güneşin yatağına
Gözyaşı döker orada ortağına.

İnanmıyorum, inanmıyordum
Hala da inanmıyorum, bilemeyeceğimize
Ve bildiğimiz zaman,

Önemini kaybetmiştir bilmek çoktan
Muamma budur işte.

Emin Adımlar

Genç, yoksul bir taş
Çakıldan yolda, düşerek
Travertenleri andıran
Islak cüssesini eritiyor,

Korkusuzdu, zor anda
Delik deşik oldu
Yıldızların bakışı yazın
Kursağında kalır itirazın.

Yaslanmak istersin,
Uzaklaşır giderek bugün
Uzakta bir gemi batıyor,
Gözbebeklerim şişiyor:

Şişme bir bot gibi,
Binip, uzaklaşıyorum
Ve bırakıyorum cüssemi!
Şu emanetçi dükkânına,

Düşlerim, aniden
Toplansın için gözlerimde
Sımsıkı tutarken bu taşı-
Üstümde şu emanet sızı.

Gecenin Adları

Beyaz kurnadan su içen
Kuşların bekçisidir o:
Ak güvercinler eğildiğinde suya,
Kol kanat gerer,

Kim onun gözüne girer
Kalbinde yer ederse
Bir acı ıslık gibi geçen hayat
Turnanın gözünde sona erer:

Bakar aşağılara, süzer
Son bir bakışın güzelliğiyle
Daima ilktir o gezinti ve dala konma
Sulardan içersin ve sessizdir.

Borcu ödenmiş bir gece,
Yalın bir gece aşağılarda bir yerde
Belki Tanrı'nın yuvalandığı yerde
Pek çok başka tanrı da vardır.

Kaplam susar bir başka boyutta
Ve sonsuz bir bakışla, turnam
Elveda der gecenin yoksul damından
Sevişen bir çiftin dudakları değer…

Neye? İşte orada bir kuytuda yuvalanır
Hep yuvalanır, her an ve İslam
Bir buyruk olarak acısını alır
Bu sessiz suda, hayat denen ıslığın.

Islanalım, gezelim, görelim ve belki
Bir gün, yasa da yazar elbet, kitabî bir
Duruş yoktur, durmak ve hareketlenmek
Hep bir değişke olagelir.

Hep vardık belki ve bir yere yürüyorduk
Bir yer de yoktur elbet ama yürünüyorsa
Öyle denir, bu en kadim dostu olmaktır
Sessiz suda biriken acı ıslığın.

Herkeste bir parça vardır, herkes
Bir sessiz gecenin adını çözmek
Ve yuvalanmak için böğrüne doğru
İki adım daha, bir daha.

Çırpıyor kanat, kanat çırpmakla
Göz gezmekle, gaga çiğnemek
Yutak üflemek, kulak duymakla:
Ve eski bir alışkınlığını bırakır kişi

Bazen, uykuda.

Her Dem

Külden bir saray, üflesem
Yıkılır sanıyorum, sanıyorum
Günlerimi sayıyorum
Bu canavarlar arasında.

Yükselir bir turna
Bu külden pencere, odalar
Bakışım bir düşüşe
Takılı kalır, turnam uzaklaşır.

Aç ve yükselt, kanatlarını
Şu kül mezarı yoklayarak
Belki, bir gün gökteki izin
Göğümden akar sızlayarak.

Gerçi bir budun var mıydı
Çok muydu, yoksa az mıydı
Ta en başından beri, turnam
Bakmadan uçar giderdi.

Kenardaki defne ağacında,
Gece olduğunda baykuş
Biz, kendinden habersizlere
Alaycı bir tonda öterdi.

Bakma sen onlara, görmezdi
Yalnız bilir ve uyur dalında
Uzak bir bakımevinde, köşede
Bir yaşlı adam gözleri açık

Geçmişe dönük bir ihanetle
Belki, kurtarılamaz gelecek
Ancak geleceği anlatmak
Bitirirdi bugünü, bizleri.

Dersen ki, kanatlarım var
Adı-olmayan-şey nasıl aldatılır?
Derim ki, allı turnam,
Bilmesen de olur şeyler var.

Sen dönen dur soyağacında
Ağacın kökleri ayak altında
Sisler arasından yüksel, turnam.
Kanat vur o dağın dizi dibinde.

Şıp-şıp

Kaç kaçabilirsen
Yaz akşamlarından, bu
Sevda tüten bacaların
Kömürle çizili gecesinden;

Kaç, başarabilirsin
Bu kâbuslu uyanmalar
Bu güneşsiz öğleler,
Yıldızsız akşamlardan.

Aralarım perdeleri,
Üç kat yukarı seyreder
İki saat içinde, güneş
Kaldırımda duruyor sesi:

Bir çocuğun annesinin
Kedimin oyuncu hallerinin
Taze yağmış yağmurun:
Daha kaldırımda durur izi.

Var olma Sanatı

Fısıltılar halinde konuşmak istiyorum,
Duyduklarımı,
Fısıldayarak iletmek.

Belirsin istiyorum, mozaikler
Köşegen ve rengârenk
Biçimli ve uzak bir geçmişten,

Kabarsın istiyorum, dostluklar
Kayıp bir nesne yeniden bulunur
Gelecekten bir ses duyulur:

Şimdi, devam etmek gerekli
Şimdiden biliyorum,
Güzel bir yapıt gibidir kimi zaman,

Sade var olmak.

Seçiyor, duyuyorum.

Masala Emsal

Çelikten bir gül terliyor
Bakışlarının bittiği yerde
Çözülüyor bulutlar birden
Nasıl olduğunu bilmeden,

Önceleri bir bohça gibi
Sonra hızla, sepetler dolusu
Dökülüyor mevsim toprağa
Terletiyor çelikten gülü.

Açılıyor hızla, aniden
Kor oldu da yandı şu dağ
Hançeresinden bu gül gibi
Kızaran bir elma çıkardı.

O elmayı bir kurt ısırdı
Kurdun dişleri kırıldı,
Kanadı azar azar ve içten
Çeliğe suyu taşıyan toprak.

Yine suladı gök, erinmedi
Yine bereketli bir anaydı
Çelikte biten gül yaprağı
Diliydi yeşil sonsuzluğun.

Yerbilim

Bir takım duvarlar gelişigüzel
İçerisine ak çamlar sığdırılmış
Dünya güzel bir gazel ile
Pencerelerden sızmış,

Bir takım duvarlar, alelade
Gri ve kahverengi, soğuk
Zihnimde odalar, odalar…
İçeride dostlar, akrabalar.

Hep bir boğuk geçitteyim,
Tıknefes, çürük bir koku
Nefeslerde ve mevsimlerde;
Hep o aynı tatsız doku;

Dünya ise dışarıda bir yerde
Kayıtsız, sızıyor hücreme
Ve kapanmış bir dosya gibi
Not düşülüyor dava klasörüme.

Son Bakış

Kurnada kertenkeleler
Su içiyor, kuyruk büyütüyor
Şeftaliler dalından kurtulmuş
Güneşin saltanatında,
Tüylü tenlerinde hisseder
Balkondaki kuru ayazı
Bir mevsim daha.

Korkunç bir yaz bu,
Sade çocuklarımıza kadar su
Sade hayvanlarımıza kadar arpa
Bir bakıma ilk yazımız
Bunca çileli, bu keder
Biter, elbet
Gün batımında.

Bir gülümseme düşer, kırılır
Acı bir tat bırakır
Her sorgu biraz daha aydınlatır,
Şu kara, merdivensiz yolu
Açılıyor bir kapı, bir kapı daha
Bastonu elinde bir adam
Çekip çıkıyor, gün boyu.

Körlük bir aczi çizer,
Nesnelere, kadınlar ve gün batımına
Bakıyorum ve gördüğüm
Başka türden kör düğümler,
Kurnada tekerleğin ortasında,
Havuz başında, bilsen
Kuşlar ne türden şarkılar söyler.

Kemoterapi

Melamin tabağın kenarında
İnce bir kırık ve beni düşündüren
Aslında şu:
Hangi komşuya gitsem,
Doğru düzgün kanser bile olamıyorum.

Doğru düzgün yemek yiyemeden
Kısır, yağlı dolma, dilberdudağı
Hiçbiri yok,
Sade, kırık, melamin tabak
Bana bakıyor: kekeleyerek

Uçucu bir koku bu kanser
Radyoaktif ve üzücü
Bir tedavi ve hastalık, ağır ağır
Kırılırsınız ve milyonlarca
Ağıdınız olur: ne desem boş.

Ne yesem boş, tatsız
Ruhani, mistik, içli, köhne
Bir din düşlüyorum,
Ruhları kesiyor, bedenleri değil
Bedenleri, ruhlardan salam gibi ayırıyor.

Kalıyor geriye, kansersiz bir ruh
Çünkü bu dine göre: kanser bedenin, tenin
Kendisinde göveren bir illettir,
Görevi ruha eşlik etmektir.
Ruhumu kurtarıyor bu neşter!

Dinin adı: kemoterapi, hasarlı hücreyi
Radyuma kırdırıyor, habis huylu
Zararlı, o muayyen hücreyi
Sağlıklı olanlar da eriyor
Uzatıyor ömrü biraz daha…

Birazcık daha, ve her din biraz kemoterapi
Bedeni, ki zaten çürüyecektir,
Vaktinden önce bir intihara sürüklemeli
Ki zaten her ölüm,
Bir dirim.

Bir dilim salam, kaç para amca?
Sandviçin arasında durur usulca
Kaşar peyniri ve bir dal sigara.

Ah o köşede duran hergele,
Yine burnunu soktu pergele.

“Kanser ediyor beni,
Bu çalışma”, o çalışma
Şu çalışma, “korkutma beni”
Mükemmel bir daire çizerek
Dışta bırakır belgisiz sesleri.

Ne dersin,
İyi gelir mi kem göze,
Erozyona, ozon tabakasına
Biraz yürüme,
Biraz da fizyoterapi?

Süt

Kurabiye ve süt
Ne de güzeldir
Çoluk çocuğa,
Tatlı bir öğündür.

Kurabiye sütte
Ellerim dilimde
Bir ıslık çalarım
Islak mı ıslak,

Bakarım, parmak
Bal tutmuş gibi
Sürerim ağzıma
Dilimde yaz tatili,

Biraz oynaşırım
Ayşe sever bunu
Ellerim cebimde
Ağzımda balın tadı,

Ayşe'de keçi inadı
Tutmaz ellerimi
Kurabiyeyi banar
Ayşe sütten susar,

Dağıldı kurabiye
Süte banıldığında
Ayşe bıraktı inadı
Süt durulduğunda.

Belki, yok, değil

Eskiden, gençlik işte
Sait abiden duymuştum
“Ölümlerin en kötüsü,
Delirerek ölmektir”.

Denemiştim, zaten
Olmamıştı, öyle değilmiş
Ya da benim nezdimde,
Bir şeyler sınandı.

Bir bileğin, yüreğin
Tahtanın, bronzun, demirin
Sınandığı, ışıktan
Çelik bir örstür bu.

Girdim içeri, ışık yanıyordu
Karşı kaldırımda bir çocuk
Yanında annesiyle, yürüyordu
Baktım tekrar, yoktular.

Ama çoktur duymamıştım
Duymadığım gibi,
Bilmiyordum da,
Asıl musibet başka.

Şimdi yaş oldu otuz beş
Yolun bilmem neresi,
Ve ben en çok, belki,
Değil mi ki, bir gün

Delirememekten korkuyorum.

Aşk Bağışlanacaktır

Biliyorum, korkusuz değildir
Cüretkardır belki, ancak
Tasasız asla
Ve bu yükle yaşamayı göze alana
Aşk olsun, bağışlanacaktır

Bağışlanacaktır ona bir yuva
Bir isimsiz tanrı
Yuvalanır uykuda
Onda kaçıncı ismi olmayan Şey
Bir korkusuz denklem kuracaktır.

Eşitsizdir, aynı bize bağışlanan
Hayat gibi, ancak adil
Kursağında demlenen bir çift kelime
Gelir dudakların arasından
Dudaklar istemese bile.

Bendir Sesi Bükülür

Bir kutlu yaratı, duruyorum
Hangi sözcüğü aralasam,
Kan sızıyor.

Darda bir vücut,
Kiril alfabesinde yazılmış
Ana hatları,

Kurulu ne varsa…
Sırtları ağrıyor, ağarıyor
Tan.

Öğle yarasında,
Yarım sandviç, bir bardak çay
Uyuyorum, bakma gözlerime.

Yorgun atların tarihi,
Sancıyı geç, umudu da…
Bazı iş çıkışlarında

Şairliğin tutar,
Dalarsın otobüs camından
Mazinin köstebeklerine.

Anlı Kıta

Bir yer gök kubbede
Çengelle asılı göğe
İşte yıldızlar nasılsa
Denizde turnam da öyle!

Koyu bir gecede, turnam
Nasıl oynarsa büyük ayı,
Akça gövdesiyle kabarıp
Dans etti bir diğeriyle!

Kıta ağızlarında açılan
Bir çift gözün bakışı
Geçmişteki şu içdenizden
Bir okyanusla bölündü,

Turnamın yolu uzun
Can rüzgarda hafifler,
Büyük ayı uyuklarken
Bereket, kara göründü!

Uçurtma oldu turnam!
Göğün telini titretti
Geçerek bir körfezi,
Sanını halka belletti.

İnerek soğuk kuzeyden
Geçti içdenizlerden
İşte, denizde bir gerdan!
Hantal iklimlere doğru.